

FUSION ETT ORD PÅ MODET?

=====

SSIF-Kendo
Vällingby Kendklubb
Väsby Kendo Klubb

23 april 1989

c.c. Mats Wahlqvist
Per Bjerlow
Hans Lundberg
Sven Keski-Seppälä
Alf Dahlback
Jens Nilsson

Jag kunde inte låta bli att tänka på den fusionshysteri som råder bland världens forskare för närvarande. Bakgrunden är att två forskare i Utah tycks ha lyckats med kall fusion, dvs naturlig sammanslagning av atomkärnor.

Diskussionen om sammanslagning har ju också funnits bland kendokas i Stockholm. Problemet är att vi alla drabbats av en väldig nedgång när det gäller nyrekryteringar etc. Att det är oerhört oinspirerande att vara två tre stycken på träningen och att det knappast känns meningsfullt att gå och "harva" med ett par nybörjare som förmodligen snart kommer att sluta, det tycker nog alla.

Vidare kan man ifrågasätta meningen med att driva en klubb med endas några få aktiva. Jag anser att det är ytterst oroveckande om läghet är så att när du nu läser detta brev omedelbart inte kan namnge ett komplett kendolag som din klubb kan sända till en tävling nästa helg.

Tyvärr är det nog just nu så att Stockholm är den svagaste av våra tre kendostäder. Malmö har faktisk uttryckt sin stora oro och till och med diskuterat ifall de kan vidta stödåtgärder så att kendon inte dör ut i Stockholm.

Det är tungt att vara en klubbledare när klubben nätt och jämt existerar. Det innebär att ett fåtal får dra ett enormt tung lass och dessutom knappt märka något resultat för sina ansträngningar.

Tänk nu följande tanke:

- Om ovanstående tre klubbar blev en enda. Vilka resurser har vi då. Både på den administrativa sidan och instruktörmässigt har vi helt plötsligt samlat landets toppkrafter.

Vi skulle få en mycket stark klubbledning som verkligen kunde ta itu med frågor som nybörjarrekrytering, lokalbokningar, marknadsföring osv.

Instruktörerna (däribland två Europamästare) skulle med stöd och inspiration från varandra verkligen kunna bygga upp en ny kendo-generation. Vilket vi så väl behöver.

Jag tror dessutom att det är fullt tillräckligt med två kendoklubbar i Stockholm. En i söder och en i väster.

Naturligtvis kvarstår en hel del frågor. Ska vi bilda en helt ny klubb eller ska vi alla ingå i en av de befintliga. Lokalfrågan

är känslig, vissa lokaler kommer vi att förlora. Frågan är dock om detta gör något. Håller vi oss kvar i gamla banor av sentmementalitet därför att vi börjar bli lite till åren så är det verkligen dags att göra något radikalt. Det måste trots allt vara bättre att vara ett tjugotal på varje träning än 2-8 som läget faktiskt är för närvarande.

Jag tror inte på några halvmessyrer som klubbsamarbete och liknande. Sådana konstruktioner leder bara till att samvetet stillas ytterligare några månader. Det ger inte fler medlemmar.

Jag skriver det här brevet därför att kendon ligger i mitt hjärta och inte som representant för vare sig förbund eller klubb.

Jag föreslår att klubbarna diskuterar detta brev med sina medlemmar och därefter försöker träffas för att föra frågan vidare. Jag vill gärna hjälpa till med arbetet och skulle bli glad om jag blev inbjuden till de möten jag hoppas kommer till stånd framöver. Den kunskap och erfarenhet jag fått genom åren ställer jag härmed till ert fria förfogande.

Med bästa hälsningar

Kjell Söderström